

Eleccions '91

El trencaclosques municipal

El mapa electoral resultant d'aquestes eleccions és a hores d'ara bastant complex. Caldrà esperar els propers dies per saber quins pactes es configuren en cada cas.

El paisatge municipal s'omple de les més variades combinacions. Les taques industrials s'aboquen sense sorpresa als rengles de l'esquerra, mentre els interiors, esquerps i atàvics, es sumen al bàndol dels canvis en una onada adès nacionalista adès conservadora. El mosaic està servit tant per l'anàlisi com per les més agosarades hipòtesis sobre combinacions possibles. Més enllà de lògiques sincrètiques, el fet municipal es configura amb pautes no sempre tendencials i amb força desviacions de tòniques prèviament establertes. Grans ciutats costaneres es mante-

nen en la clàssica devoció cap a les esquerres, mentre, just a la vora, el signe de les majories canvia desafortadament. Espectaculars davallades, equilibris a mans d'un imperceptible fil. En tot cas, un repte que demanarà, sobretot al País Valencià, una dinàmica nova en les relacions entre les institucions autonòmiques i les locals i que estableix la relació de forces i signes majoritaris en les comarques catalanes alhora que fa més uniforme el panorama polític illenc. Mentre que a Catalunya l'interiors és convergent, al País Valencià és socialista, amb les excepcions que calga

apuntar i tot fent notar la paradoxa que representa que allò conservador siga representat en diferents indrets per forces polítiques diferents, i fins i tot amb els papers bescanviats. El PSPV-PSOE fa de CiU al País Valencià mentre el PSC-PSOE fa de PP a Catalunya, i a les Illes, cas curiós, PP-UM fa de PP-UM i el PSOE del que li toca. Amb bona lògica tot ha estat trasbalsat. Molta feina, doncs, per als polítics. I molta til.la per als partits.

Vicent Franch i Ferrer

Doctor. Institut Valencià d'Estudis Polítics i Socials (IVEPS)

